

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

5. De delegatione concessa per Bullam Cruciatæ circa reservata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

attuli lib. 8. in Decalogum tr. 4. c. 4. n. 10. Ne autem longe abeat, Ecce illam.

Pœnitenti, qui, prima vice, fateretur, se culpabiliter non restituisse alienum; nunc tamen habere firmum propositum statim restituendi, non est neganda Absolutio. Si tamen bis, aut ter, sæpius fuerat iussus in aliis confessionibus restituere, & tamen, cum posset, non fecit, regulariter non est absolvendus, quousque fecerit, te ipsa restitutionem. Ratio prioris partis est, quia sicuti in omnibus aliis, Confessarius credere potest, & debet pœnitentia in hoc. Ratio posterioris est, quia talis homo est in periculo proximo, experientia ipsa comperto, iterum differendi restitutionem; ideo non recte aliqui putant, esse probabile, absolui tunc illum posse; nam idem posset de Concubinario, etiam illo, qui a pijs iussus non spectat domo Concubinam.

21. Dixi autem, regulariter non esse absolvendum; nam talis esse posset pœnitens, talesque circumstantiæ, ut Confessarius deberet esse contentus solo proposito restituendi, etiam si antea, sæpè iussus, omiserit restitutionem. Et Molina quidem exemplum adhibet, ut si Confessarius non leviter credat, pœnitentem se ipsa restitutum statim, sine mora, quia non ea acrimonia fuerat illi iussa restitutio aliis in Confessionibus, vel si alia adfuerit circumstantiæ ad id credendum, præsertim, si injungat illi, ut non prius accedat ad Eucharistiam, quam restituat.

Hæc ibi Dicastillo, quæ tibi vsui erunt, & hæc.

21. Denique, quamvis aliqui absolute videant, docere, quæ diximus, tamen sunt adhibendæ exceptiones duæ, quæ diximus, altera pro casibus Bullæ Cœnæ, altera pro dubiis causam interdicti, & quoad eisdem dictæ Bullæ casus, eo modo, quo dicam §. sequ. num. 34.

§. V. De Delegatione concessa per Bullam Cruciatam circa casus reservatos.

1. **Q**ui Bullam Cruciatæ sumpserit, potest, durante anno, eligere Confessarium ex approbatis ab Ordinario, per quem Confessarium, absolui possit pro suo interno ab omnibus casibus, & Censuris: satisfacta parte, & quidem toties, quoties à reservatis Episcopo, at à reservatis Pontifici semel in vita, & semel in periculo mortis, atque ab eisdem Pontificiis, iterum, in eundem Bullam sumpserit, non vero tertio si tertiam vice dicti sint publici, live occulti, (excepta semper hæresi) modo, quando delicta sunt deducta ad forum contentiosum, cautiones mox dicendæ n. 17. & 19. adhibeantur.

Circa hanc delegationem, si sequentia addotaveris omnia fere, quæ ad illam spectant, facili cognosces.

SUPER ILLUD,

Et approbatis ab Ordinario.

2. Quid hic intelligatur nomine Ordinarii, & alia hæc pertinentia dixi latè alibi, hoc est supra tract. de Sacramento Pœnitentiæ, c. 5. §. 4. Ne igitur recoctam cramdem repetamus, locum citatum adeat studiosus.

SUPER ILLUD,

Et iterum, si secundum Bullam.

3. Si à commissio delicto reservato Pontifici v. g. per lectionem libri hæretici de Religione tractantis, fuisti per Bullam jam absolutus, & deinde in eodem anno incidas, live in idem peccatum legendi librum hæretici, live in aliud specie distinctum, occupandi v. g. bona naufragantium, non potes ex vi ejusdem Bullæ in vita absolui, nec à peccato novo legendi, nec à peccato occupandi. Ratio est, qui Bulla non concedit, ut possis in vita absolui semel à quolibet peccato. Pontifici reservato; concedit enim solum vnicam Absolutionem in

vita à peccatis, Pontifici reservatis; indigebis ergo tunc secunda Bulla; ea tamen lege, ut si tertio incidas, non tibi profectura sit tertia. Ita Bardi in Bull. Cruc. p. 2. tr. 6. c. 1. §. 1. cum aliis contra quem Leander tr. 212. de exc. d. 17. §. 1. q. 83. pugnat, dicens, esse probabile per vnicam Bullam concedi, posse absolvi ab omnibus, dummodo ab unoquoque in specie semel tantum in vita, intra publicationis annum, quis absolvetur. Certè, id esse probabile, negare non possum, quia etiam hunc sensum facere commodè possunt verba Bullæ si attentè legantur.

4. Ex eo autem, quod in nostra sententia Bulla, semel, dictam reservatorum Absolutionem concedat, fit ut si in ea confessione aperias plura peccata contracta ex pluribus aliis delictis diversis, puta, occupatione bonorum naufragantium, percussione Cardinalium, laesione immunitatis Ecclesiasticæ, &c. fit, inquam, ut possis ab omnibus simul absolvi per vnam Bullam, quia, sic, vnicam Absolutionem recipis. Idem per secundam Bullam, sed non tertio, per tertiam, ut dictum est.

5. Quæres, si quis non sit vsus Bulla anno, v. g. præterito, quoad Absolutionem à reservatis, potestne illa anni præteriti vii hoc anno? Respondeo, Cum Bardi loco cit. §. 2. n. 1. seu num. 19. in editione secunda, non posse, quia privilegium solum fuit pro illo solo vno anno. Leander vero loco citato, putat non improbabile, posse, quia sequens publicatio hujus anni non suspendit privilegium absolventi, concessum anno præterito: quare, cum illud adhuc perseveret in præsentis anno, quia est gratia facta, potest Fidelis vii illo. Sed certè fallitur nam ratio, cur non possit, non est, quia illa privilegia suspenduntur à nova publicatione, sed, quia illa fuerunt solum pro illo anno; illique anno addicta. Frustra ergo ipsa Navarrii doctissimum quidem viro in suam sententiam citat, nam, si ipse Navarrii nostram hanc tam claram rationem advertisset, ab illa doctrina sine dubio abstinisset.

SUPER ILLUD,

In mortis articulo.

6. Si quilibet Sacerdos in hoc articulo potest absolute à reservatis, ut latè nuper disserimus, quid emolumenti affert hoc Bullæ privilegium? Respondeo, Duo emolumenta, alterum, quod Absolutionem hanc potest tibi conferre electus ex vi Bullæ, etiam præsentis proprio Parocho, quod certè inserviet pro illis, qui ut ibid. videmus, sustinent id tunc non posse quemlibet Sacerdotem.

7. Alterum, quod si tunc absolvaris ab excommunicatione reservata, liber eris ab onere te præsentandi Superiori, quia electus per Bullam jam est tuus Superior Delegatus à Pontifice à quo onere (si absolvaris ex universalis facultate concessa pro periculo mortis) liber nequaquam eris.

SUPER ILLUD,

Excepta hæresi, &c.

8. Quamvis multi multa afferant, quibus probent hæresim formalem saltem occultam posse per Bullam Cruciatæ absolui ex illo principio, quod ex vna parte potestas concessa Episcopis absolventi ab illa adhuc in ipsis ex sententia probabilissima remanet post Bullam Cœnæ, & ex alia parte Bulla Cruciatæ, concedit posse absolvi omnia, quæ possunt Episcopi, tamen cum propter ejus gravitatem, hæresis Absolutio non veniat in concessione generali, ideo, saltem hodie, non possumus, ubi est Tribunal Sacræ Inquisitionis Hispanicæ, ejusmodi sententiæ adherere; quod, etiam alibi, puto, semper saltem esse commendandum. Carterum, qui de hac questione latè rationes vtrique adductas cognoscere cupit, eas legat ab alijs fuscè agitas, ut à Bar. Trull. Ludov. à Crue. aliisque cit. à Leandr. l. c. q. 85. & 86. & quæst. 38. & 39. Lege item in simili Suar. Bauci, Brun. aliosque

H 4 apud